

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011315
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717011315.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.06.2018, v trestnej veci odsúdeného H. F. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt/17/2017 zo dňa 18.04.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť ods. H. F..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného H. F., nar. XX.XX.XXXX v O., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad vedenej pod sp. zn. 6T/3/2014, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený H. F. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že túto podáva preto, že "mu prokurátorka povedala či pozná dajakeho O. Q. a že on mu písal, a preto mu zamietli obnovu konania". Z tohto dôvodu podal sťažnosť pre zaujatosť voči jeho osobe a žiada, aby bol vymenený celý senát na Okresnom súde v Poprade. Ďalej požiadal, aby bolo opätovne "povolené konanie o povolenie obnovy", pretože mal súd dňa 18.4.2018 a predložil nové dôkazy, no v predmetnej veci mal sudkyňu P. F., ktorá už trikrát v jeho veci pojednávala a trikrát mu návrh na povolenie obnovy konania zamietla. Z toho dôvodu má za to, že je voči jeho osobe zaujatý nielen celý senát v Poprade, ale aj prokurátorka, a preto požiadal, aby o jeho veci rozhodoval iný senát Okresného súdu v Poprade.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na verejnom zasadnutí nariadenom o návrhu na povolenie obnovy konania prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného H. F., oboznámil sa s obsahom trestného spisu sp. zn. 6T/3/2014 vrátane spisu sp. zn. 5Nt/17/2017 a po preskúmaní uvedeného potom aj podľa krajského súdu dospel k správne mu záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania splnené neboli.

Z obsahu spisu je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/3/2014 zo dňa 10.2.2014, ktorý sa stal právoplatným v ten istý deň, bol H. F. uznaný vinným zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň začiatkom mesiaca marec 2013 vo večerných hodinách v Poprade, okres Poprad, na železničnej stanici oslovil poškodenú O. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko X. pod S. XX, okres O., že jej pomôže s hľadaním jej sesternice Y. E., ktorá sa jej stratila a povedal jej, aby išla s ním, prešli cez koľajnice a prišli k budove žltej farby vo vzdialenosti 500 metrov od vlakovej stanice Poprad v smere na Košice a tam jej povedal, aby vošla dnu, kde ju začal bozkávať, čomu sa poškodená bránila a tak ju viackrát bil rukami po tvári a po chrbte, na čo poškodená dostala strach, obvinený jej zobliekol nohavice a dámske nohavičky a kázal jej ľahnúť si na chrbát na zem, čo urobila, obvinený si zobliekol nohavice a najprv svojím pohlavným údom vnikol do jej pošvy a vykonal s ňou pohlavný styk v trvaní asi dve minúty a následne jej do pošvy vnikol svojimi prstami a keď skončil, poškodená a obvinený sa obliekli a z budovy odišli preč, pričom k zraneniu poškodenej nedošlo.

Za to mu bol podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 2 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/61/2013 zo dňa 20.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.06.2013 a ktorým mu bol uložený podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Krajský súd v prvom rade zdôrazňuje, že zmyslom konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je preskúmavanie či overovanie skutkových a právnych záverov urobených v pôvodnom konaní, ale primárnym účelom je zistenie, či sú splnené zákonné podmienky pre to, aby vec mohla byť znovu (v celom rozsahu alebo len sčasti) meritórne riešená.

V napadnutom uznesení okresný súd preto správne poukázal na ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku, upravujúceho pozitívne podmienky povolenia obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku sa obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že v konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia (jeho zákonnosť a odôvodnenosť), ale posudzuje sa otázka, či nové skutočnosti a dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme, by mohli odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine či treste. Nemôže teda preskúmať ani zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného. Inak by šlo o neprípustnú reparáciu pôvodného, už právoplatného rozhodnutia súdu.

Skutočnosťami súdu skôr neznámymi môžu byť ako celkom nové skutočnosti, ktoré vôbec neboli dokazované, tak aj zmenené skutočnosti, ktoré síce v pôvodnom konaní dokazované boli, ale s úplne iným výsledkom. Dôkazom skôr neznámym je potom dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou procesnou stranou alebo vykonaný (napr. výpoveď doposiaľ nevypočutého svedka), pričom za skôr neznámy dôkaz, teda nový dôkaz, je potrebné považovať tiež dôkaz už vykonaný, ktorého obsah je však iný než v pôvodnom konaní - napr. podstatne zmenená výpoveď dôležitého svedka. Tu však musia byť hodnotené aj okolnosti alebo dôvody, ktoré viedli k obsahovej zmene dôkazu. Nie je pritom rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu

na povolenie obnovy uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu.

Nové skutočnosti či dôkazy musia byť spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie vo veci. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania musí pri hodnotení týchto nových skutočností získať určitý dôvodný predpoklad pre to, že rozhodnutie by mohlo byť v konaní po povolení obnovy zmenené, a zároveň nesmie bez ďalšieho nekriticky prevziať novo tvrdené skutočnosti či dôkazy bez ich zhodnotenia vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vyplynulo pôvodné skutkové zistenie. Je potrebné podotknúť, že nie všetky nové skutočnosti či dôkazy môžu automaticky vyvolať naznačené účinky.

Aj s poukazom na hore citovanú právnu úpravu a naň nadväzujúce právne úvahy, opierajúc sa o odôvodnenie napadnutého uznesenia a konanie mu predchádzajúce krajský súd zistil, že v predmetnej veci súd prvého stupňa postupoval v súlade s procesným predpisom a v dôvodoch svojho rozhodnutia náležitým spôsobom odôvodnil výrok, ku ktorému dospel a preto krajský súd v podrobnostiach pre správnosť dôvodov na tieto aj odkazuje.

Krajský súd dokonca zistil, že prvostupňový súd (okrem zákonom predpísanej povinnosti) pri posudzovaní návrhu odsúdeného postupoval až nad rámec rozsahu prieskumnej povinnosti, ktorý je vymedzený zákonnými kritériami (uvedenými v ust.

§ 394 ods. 1 Tr. poriadku) pre posúdenie splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania, keďže posudzoval odsúdeným namietanú zákonnosť dôkazov vykonaných orgánmi činnými v trestnom konaní v prípravnom konaní a to, že v prípravnom konaní nebol prítomný pri výsluchu poškodenej O. E. učinenej dňa 25.06.2013, čo malo byť v rozpore s postupom podľa ustanovenia § 213 Trestného poriadku, pretože v tom čase nemal zvoleného ani ustanoveného obhajcu, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu.

V nadväznosti na toto zistenie a obsah návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania je potrebné pripomenúť (odsúdenému), že prieskumná povinnosť podania smerujúcemu voči právoplatnému rozhodnutiu (v tomto prípade rozsudku), ktorým mal byť porušený zákon alebo mali byť porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo podľa ust. § 368 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s ust. § 377 Tr. poriadku, na podklade mimoriadneho opravného prostriedku vo forme „Dovolania“ potom prislúcha do kompetencie Najvyššieho súdu SR.

Vzhľadom na doposiaľ uvedené potom krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti s odvolaním sa na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia len v stručnosti poukazuje na okresným súdom zistené skutočnosti, ktoré vylučujú povolenie obnovy konania v danom prípade.

V prvom rade je potrebné, v reakcii na obsah podaného návrhu odsúdeného a jeho doplnenie v rámci výsluchu na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.4.2018, opätovne zdôrazniť, že Okresný súd Poprad rozhodujúci v základnom konaní v senáte v trestnej veci odsúdeného H. F. vedenej pod sp. zn. 6T/3/2014 vyhlásením rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2014 po preskúmaní obsahu vykonaných dôkazov v prípravnom konaní, podľa krajského súdu prijal vyhlásenie H. F. o vine podľa pravidiel uvedených v ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku.

Tento záver krajský súd opiera o zistenie, že pri prijatí vyhlásenia odsúdeného v pôvodnom konaní súd vzal v úvahu výpovede poškodenej O. E. učinenej v prípravnom konaní, pričom konal tak zjavne v kontexte ďalších vykonaných dôkazov - výpovedí Q. a X. E., Y. E., Q. F., ale najmä záverov znaleckého dokazovania vo vzťahu k osobe odsúdeného, ktoré sa premietli do znaleckých posudkov znalkyň z odvetvia klinickej psychológie F. T. M. a z odvetvia psychiatrie a sexuológie P. T. I. - Q. a P. B. P., či lekárskeho nálezu z gynekologického vyšetrenia poškodenej O. E. na čl. 120.

Práve v kontexte označených dôkazov podľa krajského súdu vyhlásenie obžalovaného malo oporu vo vykonaných dôkazoch a preto toto vyhlásenie prvostupňový súd v pôvodnom konaní prijal dôvodne. Z toho dôvodu, pokiaľ obžalovaný poukazuje na to, že poškodená O. E. by mala byť v rámci obnovy konania opätovne vypočutá a dokonca s ním konfrontovaná ako páchatelom, keď ničím bližším nešpecifikoval o akú zásadnú zmenu výpovede poškodenej oproti prípravnému konaniu by malo ísť, tak tento návrh (dôkaz) odsúdeného potom v sebe neobsahuje konkrétne (nové) skutočnosti, ktoré by mohli súd viesť spolu s dôkazmi už existujúcimi, k záveru o ich spôsobilosti zmeniť pôvodné rozhodnutie o vine.

Napokon z pohľadu vyššie uvedeného je tiež nutné uviesť, že vyhlásením o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa odsúdený vzdal práva na vykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania, teda konania, na ktorom sa pred súdom vykonávajú dôkazy, včítane výsluchu poškodenej O. E. s možnosťou jeho aktívnej účasti.

Uvedené potom rovnako platí aj pre možnú zmenu pôvodného rozhodnutia vo vzťahu k dosiahnutiu zmiernenia uloženého trestu odsúdenému, načo vyčerpávajúcim spôsobom potom dáva odpoveď sťažnosťou napadnuté uznesenie prvostupňového súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd uzatvára, že uvedené tvrdenia odsúdeného nie sú novou skutočnosťou, ktorá by mohla sama o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste.

Je teda potrebné súhlasiť so závermi prvostupňového súdu, že v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania neboli zistené žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé na postup uvedený v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, teda na povolenie obnovy konania. Nevyšli najavo totiž žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré či už samy osebe, alebo v spojení s už vykonanými dôkazmi a skutočnosťami skôr známymi, by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, či treste odsúdeného.

Na záver nad rámec uvedeného krajský súd v reakcii na sťažnostné námietky odsúdeného len konštatuje, že tieto nesúvisia s podstatou (predmetom) samotného rozhodnutia, keďže v nich namieta skutočnosť, že jeho predchádzajúce návrhy v predmetnej veci na povolenie obnovy konania boli tou istou sudkyňou U.. P. F. opakovane zamietnuté a preto má za to, že je voči nemu zaujatá, ako aj celý senát Okresného súdu v Poprade.

Nedôvodná je aj sťažnostná námietka odsúdeného, podľa ktorej vo veci rozhodoval zaujatý senát. V prvom rade o námietke, ktorá nebola vznesená bezodkladne alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup súdu, sa podľa § 32 ods. 6 Tr. poriadku nekoná. V predmetnej veci námietku odsúdený nevzniesol bezodkladne a je založená len na nesúhlase odsúdeného s postupom a rozhodnutiami predsedníčky senátu, resp. senátu Okresného súdu Poprad. O takejto námietke preto ani nie je možné konať. Navyiac, zo spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali pochybnosti o nezaujatosti konajúcich osôb či už k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkony priamo týkali, pričom takéto skutočnosti neoznačil ani odsúdený vo svojich podaniach a vyjadreniach.

Keďže krajský súd nezistil ani v konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo pochybenia, prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.